

Acıyı Görmek mi İstiyorsun Gözlerime Bak

– Ertugrul BAYAM · 24 Mayıs 2010

Acıyı görmek mi istiyorsun?

Gözlerime bak!

Dudaklarımda söyleyemediğim sana ait duyguları,

Bana her fırsatta bıraktığın yokluğunun acısını fark edeceksin.

O zaman anlayacaksın acının sende ne kadar masum durduğunu.

Ayrı yetişmiş güllerin birbirine hasreti gibi,

Umutla kurudum sensiz.

Ve sen hiç gözlerime bakıp beni sevdiğini söyleyemedin.

Oysa sırf bu kelime için kurduğum hayallerdi beni hayatta tutan

Bir boşluktan içeri girdim her gece,

Senli düşlerden sensiz karanlıklara süzülür gibi.

Ellerin nasıldı? Küçük müydüler? ve parmakların ince uzun mu?

Parmaklarını parmaklarımda hissedip,

Seninle sahil boyu denizi hiç fark etmeden bir birimize bakıp yürüyemedik.

Gözlerinin yeşilinde geleceğe dair hayaller kuramadan,

sadece umut ettim gözlerini görebilmeyi.

Ve o gözlerinde ki ışıltıyla karanlık gecelerime yol göstermeni istedim.

Acıyı görmek mi istiyorsun.

Gözlerime bak!

Ve yaşanmamış boşa geçen anların hüznü şair'ini oku,

Kırpıklarından sıyrılıp yanaklarına düşen dizelerimde.

Bensiz yattığın o yataklarda benli hayaller kurma artık.

Sabahlara merhaba derken beni seven bir şair var deyip gurur duy sadece.

Ve hiç bilme o şairin senin için her gün defalarca öldüğünü.

Ve bil ki insan sevdiğiyle beraber olacak mahşerde.

Tek avuntum bu şimdilik.

Dünyada olamadığım anları mahşere bıraktım ben,

Ben seni bu dünyalık mı sevdim sandın?

Ölüm'müş,terk edilmiş umurumda değil,gelme istersen.

Nasılsa bir gün hayat biletimi kestiğinde,

Kavuşma vakti olacak benim için ölüm.
Dudaklarımda ki acı tat?
Yoksa acı bir tebessüm mü olacak sana ulaşmayı beklemek?
Ne yazık hiç bilemeyeceğim.

Acıyı görmek mi istiyorsun?
Gözlerime bak!
Sen uzakta çok uzakta
Bensiz bir yaşamın anlamsız günlerini yaşamaktasın,
Benim gibi.

Seni seviyorum,
Gerçeğin ta kendisi bu iki kelime,
Sırf dudaklardan çıkması istenen değil de
İçimde taa içimde senin için atan bir kalbin feryadı,
Haykırışı bu sevdiğim.
Sana ulaşamasam da,
Biliyorum ki zavallı kalbim
Sana ait her şeyi saklıyor en gizli yerlerinde
Kanlı ve uykusuz gözyaşlarımın
Her gece aynalardan süzülmesi gibi acı veriyor uzaklarda oluşun.

Biliyorum beni sevdiğini
Acıyı tattığını da benden uzaklarda
Ama hiç bana sana ait bir şeyi vermedin?
Acı tek taraflı olsaydı,
Ne yürek dayanırdı ne yaşamın bir anlamı olurdu.
Ama yokluk kötü sevdiğim.
Bir beden olmak isteyen yüreklerde ayrı ayrı yaşamak kötü.

Sana her fırsatta koşmak isterken beni durdurmaların,
Yüzüne hasret kaldığım günlerde
Beni ısrarla kırışlarını hiç anlamış değilim.
Eminim yine okuyunca bu şiirimi büzeceksin dudaklarını
Ve eminim ağlayacaksın.
Ağlamak seni ben yapar sevdiğim
Ve beni sen yapanda içimde senin için yanan bir kalple yaşamak.
Her gün Üsküdar'da oturup kendimi dinlerim
Oysa konuşan sendin hep benimle,

Ne martların vapurlara takılışı,
Ne işportacıların bağırıydı fark ettiğim.
Ben denizi seyrederken gözlerinde boğulmayı sevdim.
Yosun tuttu gözyaşlarım sensizliğin dalgalarında.
Gözlerim ve ben her Üsküdar'a inişimizde
Bir gün seninle bir bankta oturup
Sadece ve sadece hiç konuşmadan gözlerine bakmak istedik.

Kaç zamandır bir hüznün dolaşıyor odamda.
Duvarlar bir şeyler söylüyor sanki
Adım adım yok oluşumu izliyorum
Her batan güneşin karanlığı getirmesiyle.
Sabahlara kadar uykusuz gözlerimle uzaklara,
karanlıklara bakıyorum mütemediyen
Kayan her yıldızda tek bir şey diliyorum?
Ve Senin için yalvardığım namazlarda secdeye kapanıp
Rabbime ettiğim dualarım,
Tuttuğum dilekle aynı olması ve sonra umudumu yitirmeden
Rabbimin bir bildiği var deyip
Kabul olmadığında dualarımın
Tekrar tekrar yalvarmalarım.

Seni okyanusların diplerinde
Bir midyenin içinde ki
İnciyi görme ihtimalimin olmadığı gibi kabul ettim aşkım
Ve seni hiç ulaşamayacak dağların zirvesinde
Koklayamayacağım bir çiçek olduğunu fark ettiğimde
Tek bir şey düşündüm?

Dokunamadan tenine,
Öpmeden öpülesi dudaklarını mahşere erteledim vuslatı.
Ben o kargaşada ne yaparım bilmem ama
İnsan mahşerde sevdiğiyle beraberdir derler
Seni seviyorum meleğim.

Acımasız olan ne sensin ne de ben,
Bize gümüş tepsiyle sunulan hüznü bir hayat sadece
Ve kabul etmesi zor olan bu ayrılıklara katlanmak sanırım.
İnsan yaşamın değerini

Yüzü ve kalbi güldüğünde anlıyor
Anlıyor ki ölüm sadece toprağa girmek değil
Ve nefesi kesilene kadar yaşadığı her şeyin
Gözlerinin önünden geçmesi değil.
Ölüm sensizliğin sadece yaşarken verilen cezası sevdiğim.

Seni bulduğumda sevgi anlam kazandı
Her anımsadığımda yaşamamım oldu gülüşlerin
Hiç tükenmedi içimde senin için yanan ateş
Ve ben o ateşle yanmayı,
Sırf seni sevmek olduğu için
İnan bana çok sevdim.

01,08,2006

Oysa
Doğum gününe sadece 10 gün kalmıştı
Eğer yanımda olsaydın
Yaşama daha bir sıkı sarılacaktım..
Şimdi ölüm ne anlam taşıyor?
Yaşamak ne anlam?
Hiç anlayamayacağım
Sensiz bedenim toprağa girmedikçe

Ertuğrul Bayam